

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 15 martie 2017 și a deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Ceretean Mihai Xxxxx, născut la xxxxx, originar din Xxxxx, domiciliat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx;

Plăcintă Daniel Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.02.2017 - 15.03.2017 (prima instanță);
2. 13.04.2017 - 14.06.2017 (instanța de apel);
3. 16.08.2017 - 29.11.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 15 martie 2017, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, **Ceretean Mihai** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

La fel, prin aceeași sentință și **Plăcintă Daniel** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) și art. 217⁵ alin. (1)

Cod penal și condamnat :

- în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 217⁵ alin. (1) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) și (3), art. 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de trei ani două luni, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpații Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel în perioada 25.11.2016 - 01.12.2016, acționând printr-o înțelegere prealabilă și în comun acord cu Ceretean Tatiana și alte persoane neidentificate de către OUP, aflându-se în incinta centrului Comercial „Soiuz” din mun. Chișinău, str. Alecu Russo, nr 1, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către Xxxxx, Xxxxx și Xxxxx, trezindu-le în acest sens interesul prin convingeri, că vor fi bine plătite, le-au îndemnat la practicarea contra plată a prostituției în Olanda, contactând-o telefonic pe Ceretean Tatiana, care la rândul său în discuție cu ele le-a îndemnat la practicarea prostituției, urmare la care obținând consimțământul cet. Grama Cristina de a practica prostituția, în perioada 30.11.2016 - 01.12.2016, i-au organizat transportarea în Olanda, prin ce au comis acțiuni intenționate de înlesnire a practicării prostituției, ce au fost încadrate de către instanță la art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal cu calificativele „proxenetism, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite asupra mai multor persoane, de mai multe persoane”.

La fel, Plăcintă Daniel în seara de 02.11.2016 în jurul orelor 23:00, aflându-se în parcul din or. Ungheni, str. Decebal, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, a consumat ilegal în public substanță narcotică - marihuană, fiind depistat de colaboratorii de poliție implicați în menținerea ordinii publice, ce au depistat și ridicat două sticle de masă plastică și un pachet de hârtie cu masă vegetală uscată și mărunțită, ce conform raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12/2/2-R-2047 din 25.11.2016 constituie marihuană în cantitate de 1,35 gr., pe pereții sticlei de plastic depistându-se urme de reșină de cannabis cu masa de 0,013 gr., iar potrivit actului de constatare din 18.11.2016 al IMSP Dispensarul Republican de Narcologie în probele biologice prelevate de la Plăcintă Daniel au fost depistate substanțe narcotice și anume Cannabinoide 1 12 ng./ml., respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 217⁵ alin. (1) Cod penal cu calificativele „consumul ilegal public de droguri în locuri de agrement”.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Bogos Alexandru

în numele inculpaților, prin care necontestând încadrarea juridică a faptelor la art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, a solicitat casarea cu atenuarea pedepsei, prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, ținându-se cont de recunoașterea vinovăției și căința sinceră, vârsta tânără, lipsa antecedentelor penale, creșterea și educarea lui Ceretean Mihai în orfelinat, iar a lui Plăcintă Daniel doar de către mamă-sa, în raport cu personalitatea victimelor ce timp îndelungat au practicat prostituția.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpații Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel în corespundere cu alin. (3) a respectivei norme, prin cererile depuse până la începerea cercetării judecătorești, potrivit cărora au recunoscut integral faptele imputate prin învinuirea formulată din rechizitoriu (f. d. 175, 176, Vol. I).

Respectiv, chestionându-i pe inculpații Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 23.02.2017 a admis cererile acestora reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că faptele le sunt dovedite, iar în cauză sînt suficiente date cu privire la personalitatea acestora, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpaților Plăcintă Daniel și Ceretean Mihai potrivit regulilor de audiere a martorului (f. d. 184-185; 187-188, Vol. I).

Instanța de apel a menționat că, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpați, cu includerea ei în conținutul p/v al ședinței de judecată, prima instanță a concluzionat vinovăția lui Ceretean Mihai pe art. art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal și a lui Plăcintă Daniel pe art. art. 220 alin. (2) lit. a), c) și 217⁵ alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, în raport cu materialul probator administrat pe caz, inculpații Plăcintă Daniel și Ceretean Mihail și-au recunoscut integral vinovăția atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și cea de apel, depunând declarațiile benevole în ce privește circumstanțele comiterii, împrejurările faptelor expuse de ei coroborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce.

Ținând cont de faptul, că probele verbale și material scrise, pe care prima

instanță și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpaților, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel a conchis inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte temeinicia sentinței nici nu a fost contestată.

Instanța de apel a menționat că constatând cu certitudine vinovăția inculpaților Plăcintă Daniel și Ceretean Mihai în faptele comise, prima instanță, la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75, și în special 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care determină scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare, precum și dreptul garantat a vinovatului de a beneficia reducerea ei în cazul acceptării procedurii simplificate, stabilită de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a reținut, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a faptelor penale cu conținut analogic.

La fel, prima instanță a dat o apreciere obiectivă în raport cu art. 75 Cod penal, a criteriilor generale de individualizare a pedepsei, reținând în fapt lipsa antecedentelor penale, și caracteristica pozitivă a inculpaților de la locul de trai.

În atare împrejurări, instanța de apel a conchis caracterul proporțional a pedepsei numite inculpaților Plăcintă Daniel și Ceretean Mihai în raport cu faptele comise și personalitatea lor, ținându-se cont de recunoașterea vinovăției, căința sinceră și acceptarea judecării cauzei în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală, împrejurări ce nu pot fi apreciate inclusiv ca circumstanțe atenuante a cauzei, care ar permite aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, or în contrariu s-ar admite „dubla valență”.

La fel, instanța de apel a menționat că referitor la argumentul apărării cu privire la starea familiară precară a inculpaților, acesta nu constituie un impediment de executare a pedepsei numite, reieșind din caracterul faptelor comise, asupra cărora nu a influențat pretinsa lor moralitate, îndreptată spre dobândirea ușoară, în mod ilegal și prin exploatarea altor persoane a surselor financiare, cu atât mai mult că nici unul din ei nu are la întreținere persoane inapte de muncă, dependente total de ajutorul material și fizic a lor.

Astfel, în lipsa altor circumstanțe, decât cele prezentate la soluționarea cauzei în fond, căror instanța le-a dat o apreciere obiectivă, instanța de apel a constatat netemeinicia cerinței apelantului privind aplicarea în privința inculpaților Plăcintă Daniel și Ceretean Mihai a dispozițiilor art. 90 Cod penal, fapt pentru care a dispus respingerea apelului cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427

alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a hotărîrilor atacate în partea ce ține de aplicarea măsurilor de pedeapsă cu executare reală în penitenciar de tip semiînchis a inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel și adoptarea unei noi decizii de aplicare a condamnării condiționate cu suspendare a executării pedepsei în privința lor cu punerea în aplicare a deciziei imediat după pronunțare.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- recurentul consideră hotărîrea adoptată cu devieri de la prevederile legislative în vigoare, prin apelul declarat s-a solicitat anularea parțială și modificarea ei cu adoptarea unei noi decizii judecătorești prin care măsurile de pedeapsă ale inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel să fie stabilite ca condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei;

- prin urmare, instanța de judecată, admițînd cererile inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel, a examinat cauza penală în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ CPP în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și a aplicat în privința inculpaților pedepse penale în limitele prevăzute de legile penale, dar fără a ține cont de pozițiile acuzării și apărării, admițînd depășirea limitelor învinuirii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod de procedură penală care expres prevede: „(1) *Judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Prin sentința instanței de fond sunt introduse 2 elemente constitutive ale infracțiunii imputate prevăzute de alin.(2) art.220 Cod penal neinvocate în rechizitoriu, și anume: b) asupra unei femei gravide; și d) de o persoană publică, de o persoană cu funcție de răspundere, de o persoană cu demnitate publică, de o persoană publică străină sau de un funcționar internațional. Prin introducerea elementelor noi de învinuire situația, starea inculpaților este substanțial agravată de către instanța de judecată, încadrarea juridică a faptei și încriminarea elementelor constitutive în întregime nu este constatată la examinarea cauzei penale;

- totodată, instanța cu trimitere la alin.(2) art.220 Cod penal indică proxenetismul - aceleași acțiuni....?, dar nu indică concret care acțiuni constituie proxenetismul - prevederi concrete ale alin.(1) art.220 Cod penal, deoarece organul de urmărire penală învinuiește inculpații Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel de faptul că prin acțiunile lor intenționate au săvîrșit infracțiunea de proxenetism, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvîrșite asupra mai multor persoane, de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal;

- alin.(1) art.220 Cod penal, însă prevede și alte elemente constitutive ale infracțiunii, proxenetismul „îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea

- practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.”;
- neindicarea concretă a elementelor infracțiunii de care sunt învinuiți inculpații atrage după sine încadrarea greșită de învinuire mai agravantă, nestabilă și indicată în rechizitoriu de către organul de urmărire penală;
 - instanța de judecată la dispunerea sentinței în partea de condamnare a inculpatului Plăcintă Daniel pe art.217⁵ Cod penal, de asemenea i-a încriminat elemente neconținute în rechizitoriu;
 - prin urmare, de către organul de urmărire penală Plăcintă Daniel se învinuiește de consumul ilegal de droguri în locurile de agrement iar instanța incriminează „consumul ilegal de droguri, etnobotanice sau analogice acestora, săvârșit în mod public sau pe teritoriul instituțiilor de învățământ, instituțiilor de reabilitare socială, penitenciarelor, unităților militare în locurile de agrement, în locurile de desfășurare a acțiunilor de educație, instruire a minorilor sau tineretului, a altor acțiuni culturale sau sportive ori în imediata apropiere a acestora”;
 - asemenea încadrare juridică a infracțiunii, substanțial încalcă prin încriminarea ilegală drepturile inculpatului și condamnarea sa pentru infracțiunea nesăvârșită, indicând o gamă destul de largă a elementelor infracțiunii, în principiu, nesăvârșită de inculpat;
 - mai mult instanța de judecată la dispunerea pedepsei penale în sentința de învinuire a inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel a ignorat criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de articolul 75 alin.(1) Cod penal;
 - instanța de judecată expunându-se superficial despre persoana vinovaților, cu trimitere la caracteristicile lor de la locul de trai, nici într-un mod nu a luat în calcul și nu s-a expus despre condițiile de viață ale familiei acestora. Este stabilit univoc faptul că Ceretean Mihai se educă de către bunica sa, Ceretean Ana, de la o vârstă fragedă - ambii părinți sunt decedați mai bine de 10 ani, iar Plăcintă Daniel se educă numai de mama Plăcintă Ina. Tatăl, Plăcintă Vladimir, fiind anunțat dispărut fără urmă 15 ani în urmă, în octombrie 2016 de către judecătoria Ungheni este declarat decedat;
 - la momentul săvârșirii infracțiunii Ceretean Mihai avea vârsta de 18 ani, iar Plăcintă Daniel 19 ani;
 - cu atât mai mult, este de neconceput faptul arestului inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel din sala de ședințe a instanței de fond imediat după pronunțarea sentinței, fără oferirea posibilității aflării la libertate pînă la dispunerea hotărîrii judecătorești definitive și executorii, în situația descrisă și modul de examinare a cauzei, avînd în vedere circumstanțele cazului;
 - totodată, este necesar de menționat că instanța greșit nu a aplicat prevederile art. 90 Cod penal și nu a dispus măsura de pedeapsă prevăzută – condamnarea cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei - temeuri invocate în ședința de judecată în susținerile verbale de partea acuzării - procuror Gherasim Igor și apărător - avocat Bogos Alexandru. Instanța nu a motivat faptul neaplicării măsurii de pedeapsă în conformitate cu art.90 Cod penal și nu a specificat cauza din ce motive nu pot fi admise cele invocate de acuzare și apărare;

- deasemenea, la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont și de faptul că Ceretean M.și Plăcintă D. anterior nu au fost în vizorul organelor de drept, nu au antecedente penale;

- la aplicarea pedepsei instanța nu a ținut cont pe deplin de circumstanțele cauzei în partea ce se referă la persoanele așa numitelor „victime” Grama Cristina, Babencu Inga și Garabazii Cristina, care timp destul de îndelungat deja practică activitatea interzisă de prostituție, sunt în relații specifice de coordonare a activității sale cu subdiviziunea respectivă a MAI;

- la examinarea apelului instanța de apel deasemenea a depășit limitele învinuirii și a încriminat circumstanțe neîncriminate în rechizitoriu nici la capitolul circumstanțelor agravante prevăzute de articolul 77 Cod penal și nici ca elemente constitutive a articolului 220 Cod penal, or asemenea circumstanțe cad sub incidența alin.(1) art.220 CP „îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane”;

- instanța de apel a depășit limitele învinuirii expunându-se asupra tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, fapt neîncriminat ca element de către organul de urmărire penală;

- mai mult, inculpatul Ceretean Mihai nu dispune nici de un act de identitate național sau internațional și în așa mod se află în indisponibilitate absolută de deplasare peste hotarele țării;

- rezultă că instanța de fond precum și instanța de apel nici într-un mod nu s-au expus asupra faptului solicitat de acuzatorul de stat - procuror Gherasim Igor care a solicitat aplicarea măsurii de pedeapsă condiționată cu suspendarea executării, se vede, reieșind din faptul examinării cauzei de către instanță în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția - art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale art. 427 alin. (1) pct. 10) CPP.

6. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și

agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, adică cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, Colegiul penal lărgit în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor chestiunilor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care inculpatul Ceretean Mihai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, iar inculpatul Plăcintă Daniel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) și art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia

instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de motivul indicat în recurs precum că hotărârea instanței de apel este una ilegală și neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei prea aspre, recurentul criticând neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că sunt niște motive declarative și nefondate, pe motiv că acest motiv a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului (f.d. 244, vol. II), pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că întrucât cauza penală în privința inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, acest fapt limitează atacarea hotărârii judecătorești doar la chestiunile privind individualizarea pedepsei. În această situație, Colegiul penal consideră că referirea recurentului la încadrarea juridică a infracțiunii este neîntemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel corect a concluzionat și întemeiat a respins ca nefondat apelul avocatului Bogos Alexandru în numele inculpaților, menținând sentința primei instanțe fără modificări.

La fel, lecturînd textul recursului declarat, se constată că recurentul a invocat drept temei și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în sensul că prima instanță nu a individualizat, conform prevederilor 75 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel.

În continuare, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținîndu-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel corect a menținut pedeapsa stabilită de prima instanță inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul recunoașterii vinei. Nu în ultimul rând, instanța de apel a notificat și datele referitor la personalitatea inculpaților, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, lipsa antecedentelor penale, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În lipsa circumstanțelor prevăzute de art. 79 Cod penal, instanța de apel a reținut în calitate de circumstanțe care atenuează răspunderea penală - recunoașterea vinovăției și căința sinceră și circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpaților lipsind, astfel, că pedeapsa numită inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel de către instanța de fond, rămâne a fi una legală, utilă și eficientă pentru executare, în vederea corectării lor.

Ce ține de argumentul invocat de recurent precum că „*instanța de judecată expunându-se superficial despre persoana vinovaților, cu trimitere la caracteristicile lor de la locul de trai, nici într-un mod nu a luat în calcul și nu s-a expus despre condițiile de viață ale familiei acestora*”, Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că instanța de apel corect s-a expus în decizia sa asupra acestui fapt și anume că „*cît privește argumentul apărării referitor la starea familiară precară a inculpaților, acesta nu constituie un impediment de executare a pedepsei numite, reieșind din caracterul faptelor comise, asupra cărora nu a influențat pretinsa lor moralitate, îndreptată spre dobândirea ușoară, în mod ilegal și prin exploatarea altor persoane a surselor financiare, cu atât mai mult că nici unul din ei nu are la întreținere persoane inapte de muncă, dependente total de ajutorul material și fizic a lor.*” (f. d. 244, vol. II)

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel în decizia sa corect a indicat prevederile art. 61, 75 Cod penal și ținând cont de personalitatea inculpaților, a aplicat pedeapsă echitabilă, argumente ce sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin

însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și celor cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungînd corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută în vigoare, ca fiind legală, întemeiată și motivată.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Ceretean Mihai și Plăcintă Daniel, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Ceretean Mihai Xxxxx și Plăcintă Daniel Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 decembrie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru